

החטורת

הברונית אורצ'י

לוטוס הוורודים. רק מעגלי פיות דרוכים נשאר על
הדשא, מסמנים את ההשתוללות הלילית של
הפיות.

במרכז היער הייתה קרחת-יער רחבה עם בריכת
מים באמצע ועצים גבוהים סביב, וזה היה המקום
האהוב על כל הפיות של הסביבה. למקום זה
נמשכו במיוחד שלוש פיות קטנות, שבאו לרקוד כאן
כל בוקר עם זריחת השמש. הן אהבו במיוחד את
ריקודם היפה שהמציאו, ובו אחזו ידיים ודלגו תוך
שירה "הומפטי-דומפטי! הומפטי-דומפטי!"

יום אחד, מוקדם בבוקר, חוטב עצים צעיר גיבן,
שאסף זרדים ביער, עבר ליד קרחת-היער וראה
את שלושת הפיות רוקדות במעגל, צוחקות ושרות
"הומפטי-דומפטי! הומפטי-דומפטי!" בשמחה כזו,
שהוא מיד זרק את חבילת הזרדים שנשא, ובמרץ
רב הצטרף אליהן לריקוד. הוא רקד כה יפה ושעשע
אותן בדילוגים וגלגולים, שהן החליטו כי חבל שאיש
קטן כזה ישא חטורת גדולה על גבו. הן לקחו קצת
מים מהבריכה בגביעי זהב קטנים וכל פייה שפכה
את המים על גבו של הצעיר תוך שירה "לכי לך

לפני זמן רב, יער גדול עמד בארץ הפיות, כל כך
גדול שצריך היה ללכת ימים רבים מקצה אחד
לקצה שני שלו. למעשה היה זה יער קסמים, כי כל
לילה באו אליו הפיות של הסביבה. הן דלגו ורקדו
שם במשך כל הלילה ואף לתוך היום הבהיר, אך
כשקרני שמש הצהריים נפלו עליהן הן רצו מיד
לשכב במיטות שלהן, בתוך שושני מים ופרחי

נתתי להן את ידי וגם אני רקדתי איתן תוך שירה.
כנראה הדבר מצא חן בעיניהן, כי כאשר כבר
התעייפו מהריקוד לקחו קצת מים מהבריכה ושפכו
אותם על גבי ושרו תוך כדי כך 'לכי לך, לכי לך
חטוטרת מכוערת' ואמנם החטוטרת נעלמה."
האח התאום הופתע מאוד מהסיפור. מובן שלא

חטוטרת מכוערת!" ואז הן שוב שלבו ידיים ורקדו
סביבו עד שהחטוטרת נעלמה כליל.
הוא אז התחיל לרקוד במרץ רב עוד יותר מקודם
והיה כה שמח שבקושי יכול היה לשיר
"הומפטי-דומפטי!" מרוב צחוק.
אחר כך הוא נישק לכל אחת מהפיות ורץ הביתה
כמה שרק רגליו הקטנות יכלו לשאת אותו, ושר כל
הדרך "הומפטי-דומפטי! הומפטי-דומפטי!", קפץ
באוויר ודלג מעל כל אבן, כה שמח שהתפטר
מהחטוטרת המכוערת שלו.
לגיבן זה היה אח תאום, גם הוא גיבן ומכוער,
וכשהצעיר חזר הביתה מיושר כבר, האח הופתע
מאוד כשראה איך הוא מדלג וקופץ בלי החטוטרת,
וכמובן שאל אותו איך קרה הדבר ואיך הוא הצליח
להתפטר מהמום שלו.
"כן" אמר החוטב "זה קרה באמת בצורה מופלאה.
יצאתי לאסוף זרדים הבוקר מוקדם וראיתי פתאום
שלוש פיות קטנות מרקדות במעגל ושרות
'הומפטי-דומפטי! הומפטי-דומפטי!'. הן רקדו כל כך
נחמד שהתחשק לי להצטרף אליהן לריקוד, ואמנם

לבחור לא היה כוח
לשיר ולרקוד וזה
אכזב מאוד את
הפיות, אך הן בכל
זאת סחבו אותו
למעגל הריקוד
שלהם. אלא שהגיבן
היה כה מסוחרר

ומבולבל שבמקום לשיר "הומפטי-דומפטי!
הומפטי-דומפטי!" כפי ששרו הפיות, הוא הוסיף
"הומפטי-דומפטי! ישב על הקיר" מתוך שיר הילדים
שהכיר והמשיך ב"ישב על הקיר! ישב על הקיר!"
זה הרגיז מאוד את הפיות וכשהן לקחו שוב מים
מהבריכה בגביעי זהב שלהן, הם שפכו אותם על
גבו תוך שירה "חטוטר, גדלי כפליים!" ואכן
החטוטר גדלה לממדים כאלה שקשה היה להביט
עליה, ונעשתה כל כך כבדה שהוא היה צריך לזחול
על ידיים וברכיים כל הדרך הביתה.

רצה להישאר ידוע בשם "חוטב גיבן" כשאחיו יהיה
נאה ובעל גב ישר כל כך. הוא התחיל לקנא באחיו
ובמיוחד במראה הנאה שלו. לכן החליט שגם הוא
חייב ללכת אל היער ולבקש מהפיות להיות נחמדות
אליו, כפי שהיו לאחיו.
הוא החליט לרוץ מיד אל קרחת-היער, כדי
להתפטר מהחטוטר כפי שקרה לאח.
אך הוא פחד לאחר ורץ כל כך מהר שלקרחת-היער
הגיע מתנשם ומתנשף כבדות. הפיות הקטנות
רקדו שם עוד כמו קודם בשמחה וששון.